Ez kapitola 16.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, seznam Jeruzalém s jeho ohavnostmi. [3] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin dceři jeruzalémské: Původem a rodištěm jsi z kenaanské země, tvůj otec byl Emorejec a tvá matka Chetejka. [4] A tvoje narození? V den tvého narození nebyla odříznuta tvá pupeční šňůra, nebyla jsi umyta vodou, abys byla čistá, nebyla jsi potřena solí ani zavinuta do plének. [5] Žádné oko nad tebou nepojala lítost, aby ti aspoň něco z toho udělali ze soucitu s tebou. V den svého narození jsi byla pohozena v poli, protože jsi vzbuzovala hnus. [6] Tu jsem šel kolem tebe a uviděl jsem tě, jak se třepeš ve vlastní krvi, a řekl jsem ti, když jsi ležela ve vlastní krvi: Žij! Řekl jsem ti, když jsi ležela ve své krvi: Žij! [7] Dal jsem ti růst jako tomu, co raší na poli, vyrostla jsi a jsi velká. Rozvinula ses do plného půvabu, ňadra dostala tvar, vyrostlo ti ochlupení, ale byla jsi docela nahá. [8] Šel jsem kolem tebe, uviděl jsem tě, a hle, byl právě tvůj čas, čas milování. I rozprostřel jsem na tebe svůj plášť, přikryl jsem tvou nahotu. Pak jsem ti přísahal a vešel s tebou v smlouvu, je výrok Panovníka Hospodina, a stala ses mou. [9] Umyl jsem tě vodou, smyl jsem z tebe tvoji krev a potřel jsem tě olejem. [10] Pak jsem tě oblékl do pestrého šatu, obul ti opánky z tachaší kůže, ovinul ti pás z jemného plátna a zahalil tě hedvábím. [11] Ozdobil jsem tě ozdobami, na ruce jsem ti dal náramky a na hrdlo náhrdelník. [12] Navlékl jsem ti do chřípí krouŘek a do uší náušnice, na hlavu jsem ti vložil překrásný věnec. [13] Byla jsi ozdobena zlatem a stříbrem, tvé oděvy byly z jemného plátna, hedvábí a pestrých látek, jedla jsi pokrmy z bílé mouky, medu a oleje. Stala ses nesmírně krásnou a dosáhla jsi královských poct. [14] Tvé jméno proniklo mezi pronárody pro tvou krásu; byla dokonalá pro důstojnost, kterou jsem na tebe vložil, je výrok Panovníka Hospodina. [15] Ty jsi však spoléhala na svou krásu a zhanobila jsi své jméno smilstvím. Zahrnovala jsi svým smilstvím každého, kdo šel kolem, ať to byl kdo byl. [16] A vzala jsi část svých rouch a křiklavě sis jimi vyzdobila posvátná návrší. Na nich jsi smilnila, jak tomu nikdy nebylo a nebude. [17] Vzala jsi překrásné předměty z mého zlata a stříbra, které jsem ti dal, udělala sis obrazy mužského pohlaví a smilnila jsi s nimi. [18] Vzala jsi svá pestrá roucha a přikrývala jsi je jimi a kladla jsi před ně můj olej a mé kadidlo. [19] Můj chléb, který jsem ti dal, bílou mouku, olej a med, jimiž jsem tě živil, jsi kladla před ně jako libou vůni. Tak to bylo, je výrok Panovníka Hospodina. [20] Vzala jsi také své syny a dcery, které jsi mi porodila, a jim jsi je obětovala za pokrm, jako by bylo tvého smilstva málo. [21] Zabíjela jsi mé syny v oběť a jim jsi je vydávala tím, že jsi je prováděla ohněm. [22] Při všech svých ohavnostech a smilstvech sis nevzpomněla na dny svého mládí, jak jsi byla docela nahá a jak ses třepala ve své krvi. [23] Po všech tvých zločinech se stalo, běda, běda tobě, je výrok Panovníka Hospodina, [24] že sis vybudovala modlářskou svatyňku a udělala sis vyvýšené místo na kdejakém prostranství. [25] Na každém rozcestí sis vybudovala své vyvýšené místo, a tak jsi zohavila svou krásu. Své nohy jsi roztahovala pro každého, kdo šel kolem, a tak jsi množila své smilstvo. [26] Smilnila jsi s Egypťany, se svými sousedy statného těla; tak jsi množila své smilstvo a urážela mne. [27] Hle, napřáhl jsem na tebe ruku, snížil tvůj příděl a vydal tě rozvášnění těch, kdo tě nenávidí, dcer pelištejských, které se stydí za tvou mrzkou cestu. [28] Smilnila jsi také s Asyřany a neměla jsi nikdy dost. Smilnila jsi s nimi, a přece jsi neměla dost. [29] Rozmnožila jsi své smilstvo po zemi kenaanské i kaldejské a ani tak jsi neměla dost. [30] Jak zchátralo tvé srdce, je výrok Panovníka Hospodina, tím, že to všechno děláš, řemeslo nevázané nevěstky, [31] když sis vybudovala modlářskou svatyňku na kdejakém rozcestí a udělala sis vyvýšené místo na kdejakém prostranství. Ale na rozdíl od nevěstky jsi nedbala o mzdu. [32] Jako cizoložná manželka brala sis cizí místo svého muže. [33] Všem nevěstkám se dává dar, tys však dávala dary všem svým milencům a odměňovala jsi je za to, že k tobě vcházeli z celého okolí a smilnili s tebou. [34] Tím se lišíš ve svém smilstvu od jiných žen, ani to po tobě žádná nevěstka neudělá, že dáváš mzdu a nedává se mzda tobě; to je ten rozdíl. [35] Proto slyš, nevěstko, slovo Hospodinovo! [36] Toto praví Panovník Hospodin: Protože byla rozhazována tvá měď a při tvém smilstvu byla odkrývána tvá nahota před tvými milenci, před všemi tvými hnusnými, ohavnými modlami, a pro krev tvých synů, které jsi jim dala, [37] proto hle, já shromáždím všechny tvé milence, s nimiž ti bylo tak příjemně, všechny, které miluješ, i všechny, které nenávidíš. Shromáždím je u tebe z celého okolí a odkryji před nimi tvou nahotu, takže tě uvidí v celé tvé nahotě. [38] Budu tě soudit podle právních ustanovení o cizoložnicích a vražedkyních a vydám tě krveprolití v rozhořčení a žárlivosti. [39] Vydám tě do jejich rukou; tvoji modlářskou svatyňku zboří a tvá vyvýšená místa strhnou, vysvléknou tě z tvých šatů, seberou tvé překrásné šperky a zanechají tě zcela nahou. [40] Pak na tebe přivedou shromáždění, budou tě kamenovat kameny a sekat svými meči. [41] Tvé domy spálí ohněm a vykonají nad tebou soudy před zraky mnoha žen. Tak učiním přítrž tvému smilství a nebudeš už dávat mzdu. [42] Upokojím své rozhořčení proti tobě a moje žárlivost se od tebe vzdálí, uklidním se, už se nebudu urážet. [43] Protože jsi nepamatovala na dny svého mládí, ale popouzela jsi mě tím vším, teď já uvalím tvou cestu na tvou hlavu, je výrok Panovníka Hospodina, nebudeš páchat své mrzkosti u všelijakých svých ohavných model. [44] Hle, každý, kdo užívá přísloví, užije o tobě tohoto: 'Jaká matka, taková dcera'. [45] Jsi dcerou své matky, která si zprotivila vlastního muže i syny, jsi sestrou svých sester, které si zprotivily své muže i své syny. Vaše matka byla Chetejka a váš otec Emorejec. [46] Tvou větší sestrou je Samaří se svými dcerami; ta sedí po tvé levici. Tvou menší sestrou je Sodoma se svými dcerami; ta sedí po tvé pravici. [47] Ale ty jsi nechodila jen jejich cestami, ani jsi nepáchala jen jejich ohavnosti; to ti bylo málo. Na všech svých cestách jsi byla horší než ony. [48] Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, tvá sestra Sodoma se svými dcerami nenapáchala tolik zla jako ty se svými dcerami. [49] Hle, toto byla nepravost tvé sestry Sodomy; pýcha, sytost chleba a sebejistý klid, který měla i se svými dcerami. Ale ruku utištěného ubožáka neposilovala. [50] Povyšovaly se, páchaly přede mnou ohavnost, a tak jsem je odstranil, jak jsem uznal za vhodné. [51] A Samaří, to nehřešilo ani z polovice jako ty. Tys však rozhojnila své ohavnosti víc než ony, takže jsi ospravedlnila své sestry všemi ohavnostmi, které jsi páchala. [52] Nes tedy svou hanbu, za níž jsi odsuzovala své sestry. Pro tvé hříchy, že jsi jednala ohavněji než ony, jeví se spravedlivějšími než ty. Styď se a nes svou hanbu, vždyť jsi ospravedlnila své sestry. [53] Změním jejich úděl, úděl Sodomy a jejich dcer, úděl Samaří a jeho dcer, a mezi nimi změním i tvůj úděl, [54] ale poneseš svou hanbu a budeš zahanbena za všechno, co jsi páchala; tím budou potěšeny. [55] Tvá sestra Sodoma i se svými dcerami se navrátí k tomu, čím bývaly kdysi, též Samaří se svými dcerami se navrátí k tomu, čím bývaly kdysi, i ty se svými dcerami se navrátíš k tomu, čím jste bývaly kdysi. [56] Což nebylo o tvé sestře Sodomě slyšet z tvých úst v době tvé pýchy, [57] dokud nebyla odhalena tvá špatnost? Teď nastal čas, kdy dcery Aramu a celého jeho okolí tě tupí a okolní dcery pelištejské tebou pohrdají. [58] Svou mrzkost a své ohavnosti poneseš sama, je výrok Hospodinův." [59] Toto praví Panovník Hospodin: "Budu zacházet s tebou, jako jsi ty zacházela se mnou, když jsi pohrdla přísahou a porušila smlouvu. [60] Avšak rozpomenu se na svou smlouvu s tebou za dnů tvého mládí a ustavím s tebou smlouvu věčnou. [61] Vzpomeneš si na své cesty a budeš zahanbena, až dostaneš své sestry, ty větší i menší než ty. Dám ti je za dcery, ale nebudou účastny tvé smlouvy. [62] Já ustavím svou smlouvu s tebou. I poznáš, že já jsem Hospodin, [63] a budeš si to připomínat a stydět se a už neotevřeš ústa pro svou hanbu, až tě smířím se sebou přes všechno, co jsi páchala, je výrok Panovníka Hospodina."